

**CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE
CURIA GENERALIZIA**

Via dei Capasso, 30
00164 Roma - Italia

Tel. (39) 06 661 3061
Fax (39) 06 666 3831
e-mail: cmcuria@cmglobal.org

24 października 2010
Niedziela Misyjna

Do wszystkich członków Zgromadzenia Misji

Drodzy Konfratry,

Łaska i pokój naszego Pana Jezusa Chrystusa niechaj napelnia wasze serca teraz i zawsze!

Kolejny raz, moi bracia, jesteśmy w miesiącu październiku, miesiącu poświęconym misjom i naszemu tradycyjnemu apelowi. Chciałbym, abyście zastanowili się nad wskazaniem zawartymi w dwóch dokumentach, które wyszły z naszego Konwentu Generalnego: Synteza i Linie działania. Te uwagi pochodzą z Konwentu Generalnego Zgromadzenia Misji, najwyższej władzy, która pomaga nam żyć wiernie charyzmatem św. Wincentego a Paulo.

Rozpocznę cytatem z Syntezy, z rozdziału *Pan wzywa nas krzykiem ubogich*. Jest tam napisane: „Poruszeni miłością pójdziemy tam, gdzie ubodzy nas wzywają, nawet tam, gdzie inni nie odważą się pójść, i poszukamy twórczych sposobów zaradzenia ich potrzebom.” W rozdziale *Odpowiadając z większym zaangażowaniem na Misję i Miłosierdzie* dokument mówi: „Bardziej skuteczna posługa ubogim, gdziekolwiek się znajdują, wymaga od nas, abyśmy wzmocnili współpracę w całym Zgromadzeniu.” To jest wyrażone na kilka sposobów: „poprzez współpracę na *misjach ad gentes* i w inicjatywach wewnątrz prowincji lub konferencji, które przynoszą korzyści całemu Zgromadzeniu, jak na przykład wymiana personelu ...”

W Liniach działania zatytułowanych *Twórcza wierność misji*, Konwent Generalny uznaje „swoją odpowiedzialność za wielkie dziedzictwo od czasów św. Wincentego i pierwszych misjonarzy aż do naszych czasów.” Jesteśmy wezwani, aby być „uległymi Duchowi Świętemu, który chce powiększyć dynamizm naszej wierności bycia twórczymi w podejmowanej misji. Jesteśmy też wezwani to ożywienia charyzmatu wyczulonego na znaki czasu.”

W punkcie 4 w Liniach Działania mówimy o *kreatywności w naszych dziełach*. Wskażę na cztery cele przedstawione całemu Zgromadzeniu przez Konwent Generalny.

- Rewizja naszych dzieł i struktur naszego życia wspólnotowego, aby wzmocnić ich wymiar misyjny
- Popierać osobistych możliwości i zdolności, aby uczestniczyć w nowych i ambitnych projektach misyjnych
- Podejmować nowe dzieła ewangelizacyjne na obszarach pojawiających się nowych kultur, na polu ekumenicznym i religijnym dialogu
- Pójść do najbardziej odległych *misji ad gentes*...

Zastanawiając się nad tymi wezwaniami pochodzącymi od najwyższej władzy Zgromadzenia Misji, przedstawiam Wam aktualną sytuację oraz prośby z różnych miejsc misyjnych zarówno z misji międzynarodowych, prośby od biskupów oraz poszczególnych prowincji.

MISJE MIĘDZYNARODOWE

1. Cieszymy się darem czterech nowych chętnych na międzynarodową misję w **Papua Nowa Gwinea**: jeden konfrater i jeden świecki człowiek z Filipin, konfrater z Nigerii i konfrater z Prowincji Wschodniej. Ci misjonarze będą posługiwali w seminarium Ducha Świętego oraz w parafii NSPJ (diecezja Port Moresby), a także w parafii Matki Bożej Fatimskiej w Woitape.

Otrzymałem list od biskupa Rochus Josef Tatamai z **Bereina**, który pisze: „Chciałbym wyrazić moją szczerą wdzięczność Tobie i waszemu Zgromadzeniu za pozytywną odpowiedź na naszą prośbę, posyłając do nas ks. Włodzimierza Małotę. Na początku pragnę wyrazić moją wielką radość i wdzięczność za niego jako człowieka, księdza i zakonnika z waszej wspólnoty. Widać ożywienie i wielką nadzieję dla jego posługiwania oraz gorliwość o zbawienie dusz; ludzie coraz bardziej pozytywnie odpowiadają z zaangażowaniem i oddaniem. Obecnie mam cztery wakujące parafie w górach bez żadnego księdza. Ten rejon to bardzo surowy i górzysty; ludzie żyją w dużym odizolowaniu, często pozbawieni podstawowych usług socjalnych. Podczas moich wizytacji duszpasterskich idę dziewięć, a nieraz i czternaście godzin, aby dotrzeć do najbliższego punktu duszpasterskiego. Ogólnie rzecz ujmując, ta część mojej diecezji stawia wysokie wymagania, zauważa się wzrost życia duchowego. Chciałbym oficjalnie zaproponować ten rejon waszemu Zgromadzeniu i z radością zaprosić waszych konfratrów, aby do nas przyjechali. Co proponuję? Są cztery parafie, gdzie czterech lub pięciu konfratrów mogłoby mieszkać razem we wspólnocie i podejmować posługę duszpasterską na tym terenie. Widziałbym Misjonarzy biorących odpowiedzialność za ten teren i skupiających się na dobrze zorganizowanym programie duszpasterskim dla dobra tej ludności. Wierzę, że ten specyficzny

obszar z wkładem misjonarzy z różnych prowincji waszego Zgromadzenia przyczyni się do dobra ludzi zamieszkujących te tereny.”

Także z Papui Nowej Gwinei, otrzymałem prośbę od biskupa Gilles z **Kiunga**. Píše: „Ponownie zwracam się z prośbą, jaką przedstawiłem kilka lat temu podczas mojej wizyty w waszej Kurii Generalnej. Ponieważ nie otrzymałem odpowiedzi, moje dwie prośby pozostają te same: jeden ksiądz, aby towarzyszył moim kapłanom i jeden, aby objął troską dom formacji, gdzie chcemy przygotować kandydatów do życia seminaryjnego. Zdaję sobie sprawę, że wasze potrzeby są duże oraz różnych prośb jest wiele, ale jedynym sposobem otrzymania księży jest proszenie o księży. Proszę o nas nie zapominać.” Język na tej misji jest angielski i pidgin-angielski.

2. Z radością donoszę, że jest trzech konfratrów oczekujących na wizy, aby dołączyć do pięciu konfratrów, którzy już są obecni na międzynarodowej misji na **Wyspach Salomona**. Jeden z Argentyny, jeden z Erytrei i jeden z Indonezji. Będzie ich razem ośmiu – to podstawowa liczba konfratrów, o jaką ta misja prosiła, ale konfratry chcieliby tę misję rozwijać i powiększać. Nowa możliwość to parafia w sąsiedniej diecezji Auki. Biskup jest dominikaninem; jego rodzice byli formowani przez Misjonarzy. On nas zaprasza do swojej diecezji. Ostatnio Siostry Miłosierdzia z Zagrzebia podjęły się, z okazji Jubileuszu 350-lecia, otwarcia nowej misji. Cztery siostry przygotowują się obecnie do wyjazdu do diecezji Auki. Czyż nie możemy my, jako Misjonarze, towarzyszyć im i całej diecezji będąc zwiastunami dobrej nowiny naszym panom i mistrzom, ubogim? Język na tej misji jest angielski i pidgin-angielski.
3. Na trzeciej międzynarodowej misji, w Boliwii, obecnie jest trzech konfratrów w **El Alto**, jeden z Prowincji Wschodniej USA, jeden z Prowincji Madryckiej, którego kontrakt został przedłużony na kolejne trzy lata, i jeden z Prowincji Paryskiej. Oczekują na przybycie kolejnego konfratry z Prowincji Peru. Misja w El Alto jest jedną z naszych najtrudniejszych misji ze względu na położenie, język i kulturę. Biskup był ostatnio w Rzymie i odwiedził naszą Kurie Generalną. Jest on niezmiernie wdzięczny za obecność Misjonarzy i marzy o rozwoju naszej obecności. Chodzi o wspieranie opuszczonych misyjnych parafii oraz o formację seminarzystów.

Nasza nowa misja w **Cochabamba** ma dwóch członków, którzy przygotowują się do objęcia nowej parafii: jeden z Kolumbii będący Dyrektorem Sióstr Miłosierdzia, drugi z Prowincji Chile, Boliwijczyk, były Dyrektor Sióstr Miłosierdzia. Wkrótce dołączy do nich trzeci konfrater, również Boliwijczyk z Prowincji Chile. Ta nowa misja jest umacniana i oni nie tylko będą zaspokajać potrzeby ludzi na tym terenie, ale także wspierają Rodzinę Wincentyńską, która prosi nas, abyśmy byli tam razem z nimi. Język jest hiszpański, a także miejscowe języki ludowe.

NOWE MISJE

4. Podzielę się z Wami teraz nowymi zaproszeniami, a także wcześniejszymi, na które nie daliśmy jeszcze odpowiedzi. W minionym roku otrzymałem list od biskupa z Angoli, w którym pisze: „Niedawno zostałem mianowany biskupem **diecezji Mbanza Congo w Angoli**. Wizytując diecezję, uderzył mnie brak duchowieństwa zarówno diecezjalnego, jak i misjonarzy. Diecezja znajduje się w północnej części Angoli, na terenie 39,459 km².” Ponieważ ludność jest liczna, a duszpasterzy jest niewielu, pisze: „Z ufnością i pokorą piszę patrząc na wasze Zgromadzenie, z możliwością rozpoczęcia waszej obecności w naszej diecezji, której głównym zadaniem będzie ewangelizacja *ad gentes* i/lub prowadzenie naszego niższego seminarium.” Ta prośba nadeszła w ubiegłym roku i nadal czeka na kogoś chętnego. Od tamtej pory otrzymałem jeszcze prośby od dwóch innych biskupów z Angoli, które przedstawiam poniżej.
5. Biskup **diecezji Sumbe w Angoli** pisze: „...60,000 km², ludność prawie dwa miliony mieszkańców. Mamy 35 księży i 50 zakonników. Charyzmat waszego Zgromadzenia ma bardzo odpowiednie miejsce w naszej diecezji. Są tutaj Siostry Miłosierdzia i inni członkowie Rodziny Wincentyńskiej.” Podczas mojej wizyty w Angoli pod koniec ubiegłego roku, młody człowiek z SSVP powiedział do mnie: „Księżo, w Angoli mamy wszystkie gałęzie Rodziny Wincentyńskiej, za wyjątkiem Misjonarzy. Potrzebujemy Was! Chcemy Was!” Biskup diecezji Sumbe znowu do mnie ostatnio napisał: „Jestem wdzięczny za odnowioną nadzieję, że pewnego dnia Zgromadzenie Misji przyjdzie i podejmie pracę w mojej diecezji. Maryja Niepokalanie Poczęta, patronka diecezji, pomoże nam osiągnąć ten cel.” Podczas rozmowy, jaką przeprowadziłem z biskupem, razem z Siostrami Miłosierdzia w Angoli, zauważyłem, że jego biskupi pierścień to Cudowny Medalik, którego jest wielkim czcicielem. Może jest to znak, że Bóg wzywa nas tam, abyśmy wspierali Rodzinę Wincentyńską, szczególnie Siostry Miłosierdzia? Podsuwam to pod waszą refleksję.
6. Biskup z **diecezji Malanje w Angoli**, napisał ostatnio: „Będąc w Madrycie rozmawiałem z Wizytatorką Prowincji św. Wincentego pytając co powinienem zrobić, aby porosić o misjonarzy ze Zgromadzenia Misji. Powiedziała, że powinienem porozmawiać z Przełożonym Generalnym.” Powiedział mi, że potrzebuje Misjonarzy zarówno do parafii misyjnych, jak i dla rozwoju edukacji. Siostry Miłosierdzia bardzo by chciały, aby Misjonarze byli tam obecni celem duchowego towarzyszenia. Język w Angoli jest portugalski.
7. Podczas Konwentu Generalnego otrzymałem e-mail od biskupa **diecezji Kaolack w Senegalu**. Pisał: „jest moim pragnieniem wzmocnić obecność misjonarską w diecezji Kaolack.” Jacyś misjonarze powiedzieli mi o istnieniu Zgromadzenia Misji, którzy mają swoich misjonarzy w Afryce, wskazując Etiopię i Tanzanię. Pisał dalej „to z tego powodu, z pełnym zaufaniem

zabiegam o obecność waszego Zgromadzenia w dziele ewangelizacji w diecezji Kaolack.” Język jest francuski.

8. Otrzymałem zaproszenie od **biskupa Tunisu**, gdzie obecnie jeden nasz konfrater z Prowincji Tuluzy podejmuje misjonarskie doświadczenie. Biskup dobrze zna nasze dziedzictwo. Katedra jest pod wezwaniem św. Wincentego a Paulo, natomiast w parafii, którą chciałby nam powierzyć znajduje się obraz św. Wincentego, gdy był przetrzymywany tam w niewoli. Biskup prosi o dwóch misjonarzy: jednego księdza i jednego brata, albo dwóch księży. Jeden misjonarz poświęciłby swój czas na działalność w parafii, na posługę w więzieniu i na kapelaństwo Siostrom Miłosierdzia św. Wincentego oraz Siostrom Miłosierdzia Matki Teresy. Drugi konfrater, ksiądz lub brat, mógłby uczyć w jednej ze szkół w Tunisie angielskiego lub innego przedmiotu, do którego jest przygotowany, i/lub pracować w Caritasie, a także w archiwum diecezji. Ma nadzieję, że jeden z misjonarzy będzie dostatecznie młody, aby podjąć posługę na całym etacie. Drugi misjonarz może być starszy wiekiem, ale w miarę energiczny do posługi duszpasterskiej. Głównym językiem jest angielski. Mówi, że większość tych, którzy uczestniczą w Eucharystii podczas weekendów, to potomkowie Afrykańczyków, wielu z Nigerii i mała lecz aktywna grupa z Filipin. Biskup jest pełen entuzjazmu i chciałby mieć naszych misjonarzy w swojej diecezji. Wspomniał o konfratrach pochodzących z Nigerii lub innego kraju anglojęzycznego w Afryce i/lub z Filipin. W Tunisie, jak też w innych częściach Północnej Afryki obecne są Siostry Miłosierdzia. Konfratry mogliby także im posługiwać.

MISJE PROWINCJALNE

9. Chciałbym teraz przejść do misji prowincjalnych, gdzie Wizytatorzy prosili o wsparcie od Misjonarzy na całym świecie. Rozpaczynam od **Rejonu Haiti**. Ostatnio Wizytator napisał do mnie, że chciałby dać niektórym haitańskim konfratom możliwość studiowania poza granicami Haiti; to zakłada konieczność obecności innych konfratrów na Haiti celem włączenia się w życie wspólnotowe pracujących w tym rejonie. Obecnie możliwości pracy na Haiti są nieograniczone: towarzyszenie Rodzinie Wincentyńskiej oraz Siostrom Miłosierdzia w wielu różnych projektach rekonstrukcyjnych podejmowanych po strasznych zniszczeniach dokonanych przez trzęsienie ziemi. Język jest francuski lub kreolski.
10. Jak zwykle zwracam się z apelem do konfratrów, aby odpowiedzieli na potrzeby naszej misji w **Prowincji Kuby**. Jeden z tamtejszych biskupów napisał do mnie, że brak duchowieństwa sięga XIX wieku. Dlatego też, w wielu przypadkach, ludność wiejska jest pozbawiona odpowiedniej troski duchowej. Stwierdza, że obecność Kościoła zarówno w miastach jak i na wsiach, jest rzeczywiście uboga, szczególnie we wschodniej części. Ostatnio konfrater z Prowincji Kolumbijskiej dołączył do Prowincji Kubańskiej. W minionym roku na misję udała się jeden konfrater z Hiszpanii, pochodzący z

Madagaskaru. Potrzeby są duże, jak też i wyzwania, jakie stawia Kuba. Język jest hiszpański.

11. Kolejny raz przedstawiam prośbę o misjonarzy na misję do parafii **Santiago Apóstol, Amubri, Talamanca, Kostaryka**. Prośba została skierowana w zeszłym roku, ale niestety nie było żadnej odpowiedzi. Parafia położona jest na terenach górzystych, zamieszkała przez 10.000 rdzennych Bribris i 3.000 Cabécares. Rejon liczy 33 wspólnoty. Centrum parafialne jest w Amubri. Aby tam dotrzeć należy przekroczyć rzekę łodzią, a następnie iść 8 km do centrum parafialnego. Parafia opiera się w większości na świeckich duszpasterzach działających w różnych wspólnotach. Dlatego ważną rzeczą jest ich prowadzenie i formacja. Wiceprowincja Kostaryki zwraca się z prośbą do całego Zgromadzenia o kilku dobrych misjonarzy, którzy chcieliby kroczyć tą drogą wiary z rdzenną ludnością Talamanca; w ten sposób ci nasi bracia i siostry mogliby doświadczać przywileju poznawania głębokiej miłości, jaką Bóg ma ku nim. Język jest hiszpański, a także język lokalnej grupy ludności.
12. W **Hondurasi**, Prowincja Barcelony nieustannie prosi o pomoc w ich misji w Hondurasi. Wymagana jest dobra współpraca ze świeckimi misjonarzami oraz posługiwanie w grupach duszpasterskich. Języki: hiszpański i moskitia.
13. Nasza **Prowincja Chińska** także zwraca się z apelem do Zgromadzenia Misji. Szczególnie proszę o konfratrów, którzy udaliby się do Chin kontynentalnych. Podejmowane są już konkretne wysiłki, tak że Konferencja Wizytatorów Azji i Pacyfiku może prowadzić lepsze przygotowanie do ewangelizacji, coś co wiele zgromadzeń zakonnych na całym świecie robi już od wielu lat.
14. Inna regularna prośba pochodzi z **Wiceprowincji Świętych Cyryla i Metodego**. Jak pisałem poprzednio, na tym terenie są wyzwania, ale i nadzieje dla misjonarzy. Wiceprowincja pielęgnuje powołania z Ukrainy i Białorusi, ale nie szybko będzie w stanie odpowiedzieć na różne potrzeby, jakie ta Wiceprowincja ma obecnie. Apeluję więc do młodych ludzi w Zgromadzeniu, którzy chcieliby ofiarować się w posłudze na tym terenie świata, który pragnie poznawać miłość Boga w wierze katolickiej. Cieszę się z wysiłków, jakie Wiceprowincja Świętych Cyryla i Metodego podejmuje we współpracy z Rodziną Wincentyńską, jeśli chodzi o liczbę projektów ewangelizacyjnych oraz tych służących najbardziej opuszczonym. Wspólnym językiem konfratrów w tej Prowincji jest rosyjski.
15. Inną misyjną Wiceprowincją, która zawsze zwraca się o pomoc jest **Mozambik**. Są tam konfratry z Portugalii, z Brazylii, Meksyku i kilku krajów afrykańskich takich jak Nigeria, Erytrea, Etiopia i Kongo. Język w tej bardzo międzynarodowej Wiceprowincji jest portugalski oraz język ludowy.

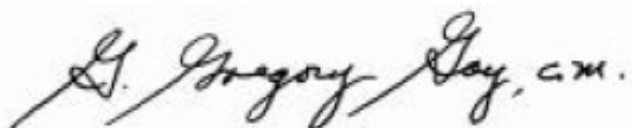
Prowincja Salamanki i Wiceprowincja Mozambiku podejmują negocjacje, aby misja w Nacala stała się częścią Wiceprowincji. Jest to dobry przykład współpracy międzyprovincialnej i rozwoju. Jednocześnie, chociaż zasoby ludzkie są małe, konfratry w Mozambiku utworzyli już kolejną misję. Obecnie czekają na przyjazd chętnego, który pochodzi z Salwadoru. Jest to ksiądz diecezjalny, który pragnie służyć na terenie misyjnym Zgromadzenia Misji.

16. Potrzebujemy także misjonarza na **Węgrzech**. Ta prowincja ma tylko dziewięciu konfratrów. Prowincja jest zaangażowana w następujące dzieła: posługa duszpasterska na Katolickim Uniwersytecie w Piliscsabee (Budapeszt) i w szkole w Szob; posługa wśród Sióstr Miłosierdzia na Węgrzech i w Rumunii; nowa posługa, jaką Prowincja chce rozpocząć w tym roku, a mianowicie nowa grupa dla misji ludowych. Używany język to węgierski.

Chciałbym zakończyć modlitwą, jaką wypowiedział sam św. Wincenty, prosząc o dobrych misjonarzy.

„Panie, poślij Twojemu Kościołowi dobrych pracowników, którzy powinni być rzeczywiście dobrzy. Poślij dobrych misjonarzy, mężczyzn takich jakimi powinni być, aby ciężko pracować w Twojej winnicy; osoby, mój Boże, prawdziwie oderwanych od siebie, od własnych przywiązań i od dóbr światowych. Może to być mała liczba, pod warunkiem, że będą dobrzy. Udziel tej łaski Twojemu Kościołowi, Panie.” (SV, XI, 312-322)

Wasz brat w św. Wincentym,

G. Gregory Gay CM
Przełożony Generalny

Na następnej stronie są ważne informacje.

INFORMACJE I KRYTERIA DLA TYCH, KTÓRZY PISZA

1. Po okresie poważnego rozeznania, przyślij swój list lub e-mail do Rzymu, nie później niż **27 listopada 2010** lub znowu przed **27 lutego 2011**, tak abyśmy mogli przejrzeć prośby na naszym *Tempo Forte* w grudniu lub marcu.
2. Byłoby przydatne znać już język, ale to nie jest konieczne. Czas na naukę języka będzie zagwarantowany.
3. Nie ma ustalonej żadnej granicy wieku, jest jednak konieczne, aby konfrater miał dobre zdrowie i łatwość konieczną do inkulturacji.
4. Konfratry, którzy się zgłaszają przysyłając list do Przełożonego Generalnego, powinni także poinformować o tym Wizytatora. Zawsze będą rozmawiał z Wizytatorem w danej sprawie.
5. Twój list powinien zawierać pewne informacje o twojej osobie, twoim doświadczeniu duszpasterskim, o twojej znajomości języków i twych specjalnościach. Powinien wyrazić także twoje szczególne zainteresowanie, co do misji, jaką chciałbyś podjąć.
6. Jeśli nawet napisałeś już w przeszłości, napisz jeszcze raz. Doświadczenie pokazało, że konfratry, którzy w jednym momencie są dyspozycyjni, mogą nie być dyspozycyjni w innym, i vice-versa.
7. Jeśli nie możesz jechać na misję, być może Twój finansowy wkład może reprezentować Twoją gorliwość misyjną. Każdego roku około 15 prowincji, potrzebując pomocy w realizowaniu swojej misji, poszukuje grantów na mikro-projekty w wysokości 5.000 USD lub mniej z Funduszu Solidarności Wincentyńskiej. Te granty mogą być przyznawane przez VSO (za pośrednictwem Kurii Generalnej) szybko i bez niepotrzebnej roboty papierkowej. VSO przedstawia sprawozdania o wspianiałych owocach tych grantów w kwartalniku (zob. www.famvin.org/vso). Zasoby niestety się wysuszają. Jedynym źródłem przyznawania takich grantów są darowizny do Funduszu Solidarności Wincentyńskiej.

FUNDUSZ SOLIDARNOŚCI WINCENYŃSKIEJ: JAK DOKONAĆ WPLATY

Wpłaty prowincjalne, domowe i indywidualne:

1. Czeki płatne dla: "Congregazione della Missione" z napisem z tyłu: "Deposit Only". Powinny być wysłane na adres:

Treasurer General
Via dei Capasso 30
00164 Roma
Włochy
2. Inne możliwości przekazania mogą być ustalone z Ekonomem Generalnym.

W każdym przypadku:

1. Każdy dar będzie potwierdzony. (Jeśli twój dar nie zostanie potwierdzony w stosownym czasie, skontaktuj się z nami dla wyjaśnienia sprawy.)
2. Poinformuj nas, jeżeli dokonujesz jakiegokolwiek przekazu pieniężnego.